

11 Ιουλίου Παράκλησις Ὁσιομ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Ἀγιαννανίτου, τοῦ ἐκ Βρυούλων

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

τὸ Κύριε εἰσάκουσον,...

μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ
κάτωθι Τροπάρια.

Ἦχος β. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῶν Ὁσίων τῆς τρυφῆς κοινωνήσας, καὶ Ἀθλοφόρων τῆς χαρᾶς
εὐμοιρήσας, καὶ δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ ἐν οὐρανοῖς, τοὺς πιστῶς
προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ ἀνευφημοῦντάς σε,
ὀλοτρόπῳ καρδίᾳ, ἀπὸ παντοίων ῥῦσαι συμφορῶν, Ὁσιομάρτυς
παμμάκαρ Νεκτάριε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε...

Ὁ Ν Ψαλμός.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις,

ᾠδὴ α. Ἦχος πλ. β. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εὐχαῖς σου Νεκτάριε θαυμαστέ, ταῖς χαριτοβρύτοις, πρὸς τὸν
Κύριον καὶ Θεόν, αἶτησαι τῶν θείων δωρημάτων, τοῖς εὐφημοῦσί σε
πόθῳ τὸ πλήρωμα.

Ἰσχύϊ τῇ θείᾳ ἐνισχυθείς, ὑστέροις ἐν χρόνοις, κατεπάτησας τὸν
ἐχθρόν, οὐ ῥῦσαι κακίας τῆς ἁμετροῦ, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε Πάτερ
Νεκτάριε.

Ἀσκήσεως ἄθλοις ὠραῖσθεις, Μαρτύρων ἀγῶσιν, ὑπερήστραψας ὥς
φωστήρ, διὸ τῷ φωτὶ τῆς χάριτός σου, τοὺς ὑμνητάς σου Νεκτάριε
φώτισον.

Θεοτοκίον

Κακίας ανάγαγε ἐκ βυθοῦ, Δέσποινα Μαρία, τὴν ψυχὴν μου τὴν ταπεινὴν, Σὲ γὰρ θερμοτάτην προστασίαν, ἐπικαλοῦμαι ὁ ἄθλιος δοῦλος Σου.

Ὡδὴ γ. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μετανοίας τοῖς ἔργοις, ἐνισχυθεὶς ἄνωθεν, ὥφθης ἐν καιρῷ τῆς δουλείας, μέγας ἐν Μάρτυσι, μεθ' ὧν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα χάριν, εὐρώμεν καὶ ἔλεος, θεῖε Νεκτάριε.

Στηλιτεύσας ἀνδρείως, τυραννικὴν ἔπαρσιν, τῆς κληρονομίας τῆς θείας, ἐδείχθης ἄξιος ὅθεν ἀξίωσον, τῆς εὐσεβείας τὰ ἔργα, καὶ ἡμᾶς Νεκτάριε, πιστῶς ἐργάζεσθαι. [2]

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ συμφορᾶς λύτρωσαι, τοὺς ἐπιζητούντας παμμάκαρ, τὴν προστασίαν σου σὲ γὰρ Νεκτάριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων, ὡς Ὁσιομάρτυρα, τρανῶς ἐδόξασε.

Θεοτοκίον

Ὑπερύμνητε Κόρη, ἄνευ φθορᾶς τέτοκας, τὸν τῆς γῆς κρατοῦντα καὶ πόλου, Θεῖω ἐν Πνεύματι ὅθεν τιμῶμέν Σε, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, τὴν ἁγίαν χάριν Σου, ἀπεκδεχόμενοι.

Διάσωσον ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ συμπτωμάτων, Ὁσιομάρτυς Κυρίου Νεκτάριε, τοὺς τῇ σεπτῇ Σου πρεσβείᾳ ἀνακειμένους.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

ᾠχος β. Πρεσβεία θερμή.

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῷ πόθῳ ἐπειγόμενος, Μαρτύρων καλῶς, τὸν διάυλον διήνυσας, καὶ τοῦ θείου νέκταρος, φερωνύμως ἐν πόλῳ ἐτρύγησας, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτούμενος ἀεὶ, οὐράνιον ἔλεος Νεκτάριε.

Ὡδή δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑμνωδίαις Νεκτάριε, ὡς νέκταρ τῆς χάριτος εὐφημοῦμέν σε
ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε, ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν σεπταῖς πρεσβείαις
σου.

Ῥῶσιν αἶτει Νεκτάριε, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε ὡς ἀήττητον, δι οὗ
τέλεον κατήσχυνται, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ φρενοβλάβεια.

Ἀπὸ πάσης διάσωσον, θλίψεως τοὺς πόθῳ σὲ μακαρίζοντας, ὡς
ἀνδρείως διανύσαντα, τὸν μαρτυρικὸν δρόμον Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Ῥυπτικάῃς σου δεήσεσι, σπίλου ἀνομίας μὲ ἀποκάθαρνον, Θεοτόκε
Ἀπειρόγαμε, ἵνα μεγαλύνῳ Σε σφζόμενος.

Ὡδή ε. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰλεὼν ἡμῖν, ὦ Νεκτάριε ἀπέργασαι, τὸν οἰκτίρμονα καὶ
εὖσπλαγχνον Θεόν, ὡς τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀγίῳ ἔρωτι.

Νόσων συμπαθῶς, τῶν κατ ἄμφω ἡμᾶς λύτρωσαι ἐκ Θεοῦ γὰρ ὦ
Νεκτάριε σοφέ, ἱαμάτων τὰ χαρίσματα ἀπέλαβες.

Πλήρωσον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς μάκαρ Νεκτάριε, θυμηδίας καὶ χαρᾶς
πνευματικῆς, γηθοσύνης ἵνα μέλομεν τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον

Ἰθύνον ἡμῶν, τὰς πορείας πρὸς ἀνάβασιν, Θεονύμφευτε Μαρία
ἀρετῶν, μητρικῇ χειραγωγίᾳ τῆς πρεσβείας Σου.

Ὡδή στ. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸν Κύριον, ψαλμικῶς Νεκτάριε, προσχεδόμενος πολλῇ ἐν συνέσει,
τὴν κεφαλὴν σου τῷ ξίφει ἐτμήθης, καὶ πρὸς ζωὴν προσεχώρησας
ἄφθαρτον ὅθεν φθορᾶς ἀμαρτιῶν, καὶ ἡμᾶς ἀνωτέρους συντήρησον.

Βρυούλων σε, τὸν λαμπρὸν ἀδάμαντα, καὶ τοῦ Ἀθωνος τὸ εὖοσμον
ἄνθος, ἀνευφημοῦντες Νεκτάριε μάκαρ, ἐν κατανύξει ψυχῆς
ἐκβοῶμέν σοι πάρεσο Ἄγιε ἡμῖν, βοηθὸς ἐν τῷ βίῳ καὶ πρόμαχος.

Ἐν θλίψεσιν, ἀλγειναῖς Νεκτάριε, καταφεύγομεν τῇ σῇ ἀντιλήψει, παραμυθίας δεόμενοι θείας, ἀξιωθῆναι ἡμεῖς οἱ τιμῶντές σε, τὸν ἐναθλήσαντα διττῶς, προαιρέσει παμμάκαρ καὶ αἵματι.

Θεοτοκίον

Λυτρούμενος, διὰ Σοῦ Θεόνυμφε, τῶν λυπούντων με πικρῶς καθ' ἐκάστην, τὸν ἀσπασμὸν τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, μετ' εὐφροσύνης θερμῶς ἀνακράζω Σοι Χαῖρε Πανάχραντε χαρᾶς, αἰωνίου καὶ κρείττονος πρόξενος.

Διάσωσον ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ συμπτωμάτων, Ὅσιομάρτυς Κυρίου Νεκτάριε, τοὺς τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ ἀνακειμένους.

Ἄχραντε

Κοντάκιον. Ἦχος β. τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Νεκτάριε, καταλαμπρύνας στολὴν τῆς ἀσκήσεως, ὥραῖος τῷ Κτίστη παράστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν παρρησία δεόμενος, τοῖς πίστει θερμῇ προσιόντων σοι.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ιδ. 8-12).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγάς, καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἶπητε τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου... [6]

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου

. Νεκτάριε ἔνδοξε, Ὁσιομάρτυς Κυρίου, πάντες καταφεύγομεν, τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ σου, ἀνακράζοντες πρόφθασον Ἄγιε, συμπαθῶς ἐκ πάσης, διασφύζων περιστάσεως, νόσων τε θλίψεων, καὶ τῆς ἐπηρείας τοῦ χείρονος, τοὺς μέλποντας ἐκ πίστεως, τοὺς διττοὺς ἐν ὕμνοις ἀγῶνάς σου σὺ γὰρ στεφηφόρος, παρίστασαι Θεῷ ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀθλοφόρων στρατεύμασι, καὶ Μαρτύρων τάγμασι.

Ὡδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν αἱμάτων τοῖς λύθροις, τὴν στολὴν πορφυρώσας, τῆς ἐν ἀσκήσει ζωῆς, παρίστασαι ὥραϊος, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐν ὑψίστοις Νεκτάριε, παρ Οὗ ἐξαίτει ἡμῖν, συγχώρησιν πταισμάτων.

Ὅν ἀπώλεσας πρόην, θησαυρὸν τοῖς διττοῖς σου, εὗρες καμάτοις σοφὲ διὸ πτωχεύσαντά με, πολλαῖς ἐν ἀμαρτίαις, σαῖς πρεσβείαις Νεκτάριε, μὴ μὲ ἐάσης ἐχθροῦ, ἐπιχάρμα γενέσθαι.

Ψυχικῶν μολυσμάτων, καὶ σαρκὸς νοσημάτων, δεῦρο καθαίρων ἡμᾶς, τοὺς κατασπαζομένους, τὸ θεῖον λείψανόν σου, [7]θεοφόρε Νεκτάριε, ἐξ οὗ προχέει Θεός, κρουνοὺς τῶν χαρισμάτων.

Θεοτοκίον

Λυμαινόμενον Μῆτερ, τοῦ δολίου δυνάστου, ἐπιδρομαῖς χαλεπαῖς, θερμῶς σὲ ἱκετεύω Ὡς ἄμετρον πλουτοῦσα, πρὸς ἀνθρώπους συμπάθειαν, ἐλέησον μὲ τὸν σόν, πανάθλιον οἰκέτην.

Ὡδὴ η. Τὸν Βασιλέα.

Εὐεργεσίας, θεῖον ἀνάβλυσον νέκταρ, ὦ Νεκτάριε ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, κατασπαζομένοις, τὸ θεῖον λείψανόν σου.

Ἐν μετανοίᾳ, ἡμᾶς διάγειν τὸν βίον, ὦ Νεκτάριε ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου σὺ γὰρ μετανοίας, ὑπόδειγμα ἐδείχθης.

Τὸν Βασιλέα, θερμῶς δυσώπει τοῦ κόσμου, ὡς μέγιστος Αὐτοῦ
Ὁσιομάρτυς, ἵνα τῆς ἀφράστου, τρυφῆς ἀξιοθῶμεν.

Θεοτοκίον

Ὁμβρισον Μῆτερ, ζωῆς αὐλοῦ τὸ ὕδωρ, τῇ ἀθλίως αὐχμωθείσῃ μου
καρδίᾳ, ἵνα Σὲ δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὠδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς βρύσις νεκταρώδης, θείων χαρισμάτων, τὴν ξηρανθεῖσαν
καρδίαν μου δρόσισον, Ὁσιομάρτυς Κυρίου, Πάτερ Νεκτάριε. [8]

Κακώσεων ὁδύνης, τῶν ἐξ ἁμαρτίας, τὰς διανοίας Νεκτάριε ἴασαι,
τῶν εὐλαβῶς πεποιθότων, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ὑμνοῦμεν σὲ ἀπαύστως, οἱ κατατρυφῶντες, τῆς χάριτός σου
παμμάκαρ Νεκτάριε, ὡς εὐσεβείας ὀπλίτην, ἀκαταγώνιστον.

Θεοτοκίον

Ὑπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν
καταλάμπρυνον, φωτοχυσία ἀπλέρῳ, τῆς εὐσπλαχνίας Σου.

Τὸ Ἄξιον ἐστι...

Χαίροις μοναζόντων ὑπογραμμός, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξεικόνισμα
θαυμαστὸν χαίροις τῶν θαυμάτων, εὐώδης μυροθήκη, καὶ χάριτος
δοχεῖον, θεῖον Νεκτάριε.

Ξίφει τὸν αὐχένα ἀποτμηθεὶς, ἀπέτεμες πάσας, τοῦ δολίου τὰς
μηχανάς, καὶ τοῖς μέλεσί σου, Νεκτάριε παμμάκαρ, Θεὸν τὸν ἐν
Τριάδι, τρανῶς ἐδόξασας.

Τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐν Χριστῷ, διὰ μετανοίας, θησαυρίσας τὸν
θησαυρόν, ἐν σκότει δουλείας, Νεκτάριε τοῦ Γένους, ἀγῶσι
μαρτυρίου, ὡς φῶς ἐξέλαμψας. [9]

Δεῦρο διασώζων ὡς συμπαθής, ἀπὸ νοσημάτων, καὶ κινδύνων
παντοδαπῶν, θλίψεων παντοίων, καὶ πάσης δυσπραγίας, Νεκτάριε
τρισμάκαρ, τοὺς ὑμνολόγους σου.

Δεῦτε καὶ προσπέσωμεν ἀδελφοί, τῷ θείῳ λειψάνῳ, Νεκταρίου τοῦ εὐκλεοῦς, ἐξ οὗ ἀναβλύζει, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις, καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ, πάντες προσάξωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια,

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε Νεκταρίου ἀδελφοί, τῷ χαριτοβρύτῳ λειψάνῳ, πάντες προσπέσωμεν, καὶ ἀναβοήσωμεν, ψυχῆς εὐθύτητι ὡς πλουτήσας πρὸς Κύριον, πολλὴν παρρησίαν, δεῦρο τῇ σῇ χάριτι, ὡς συμπαθέστατος, βλάβης πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ ἐπηρειῶν ὀλεθρίων, μάκαρ σοὺς ἰκέτας ἐξαιρούμενος. [10]

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με, ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**